

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодиноке число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
всім неділь і руских свят
в 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. і.
п. Домбрового (Хорунжого). Ек-
спедиція місцеві в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавемана.

Ручкописи звертає ся лише
на попереднє застереження. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
даки і приватні донесення по
30 с. від стрічки.

Державне пересиленє.

(X) У вчорашніх наших замітках про політичне положення в Австрії зазначили ми, що політичні відносини, які витворили ся останніми часами, можуть довести до поважного пересилення. І справді розніс вчора телеграф вісти про міністерське пересилення в Австрії, а деякі днівники звичали, що др. Кербер подав ся до димісії, котрої цісар не прийняв. Особливо всепольське Slowo покванило ся проголосити світові про неминучий упадок д-ра Кербера, але вже у вечірнім виданні було приневолене значно змінити свої погляди.

Нема найменшого сумніву, що політичне і парламентарне положення в Австрії вельми трудне і замотане і не легко знайти якийсь вихід з сего. Се висловив як-раз тепер другий віцепрезидент посольської палати др. Жачек на зборах народного сторонництва чеського на Мораві. Політичні відносини поспунали ся, говорив він, сучасне положення є невідраднє, невиразнє і темне. А хоч речник є противником обструкції і в клубі голосував проти неї, мусить однак признати, що події останніх днів і найтверезішого дослідника мусіли затривожити. Правительству нічого не зробило, щоби вволити оправданим домаганням чеського народу в язиковій справі і що-до засновин чеського університету на Мораві. Ми переконали ся, говорив др. Жачек, що правительству нічого не робить для заспокоєння найпильніших справ чеських і заповілі йому для того найострішшу боротьбу. Університет на Мораві, се тепер найважнійше питанє, а правительству не хоче єго рішити задля упору і завзята Німців. А між тими не є ще найгірші Вольф і Шенерер, навпаки найбільші шкідники є моравські староліберали Грос і д'Ельвер. Правительству, котре не хоче нічого зробити без дозволу Німців, є неможливе. Отже наколи правительству хоче в державній раді спокійної і успішної роботи, мусить у-сунути сі перепони, бо ми не уступимо і ніякий розумний чоловік не може заманювати ся, щоби ми без вдоволення наших домагань могли змінити своє становище і поступованє. Після дотеперішніх безуспішних змагань не було би зовсім дивно, як би в нашім народі взяли верх такі струї, котрі домагали би ся ще острішого поступованя. Narodni Listy бачать одинокий вихід з теперішнього невідрадного положення в утвореню коаліційного міністерства під президентурою д-ра Кербера, в котрім засіло би на міністерських фотелях по трьох парламентаристів чеських, польських і німецьких. Се міністерство мало би нишком впровадити внутрішнє урядованє чеською мовою і подати явні порукки і речинці що-до заснованя чеського університету на Мораві.

Трудність політичного і парламентарного положення в Австрії лежала ще й в тім, що нове угорське міністерство напирало спершу, щоби митово-торговельні предло-

горским соймом полагождені ще протягом літньої сесії, а др. Кербер вважав се неможливим, позаяк відносини між Чехами і Німцями не дадуть ся так скоро поправити, щоби рада державна могла успішно працювати.

Тимчасом найновіші події в угорським соймі, а іменню галабурди на першім засіданню підчас програмової промови міністра-президента гр. Куен-Гедерварія, довели до того, що і там вже правительству покинуло думку переводити митово-торговельні предлоги в літній сесії угорського сойму і відрочує сю справу аж до осені. Через те і в Австрії зискує правительству на часі і задля того і сирава міністерського пересилення протягне ся аж до того часу.

Нема однак найменшого сумніву, що політичне і парламентарне положення в обидвох половинах монархії є вельми заострене, а перший виступ нового угорського правительства не віщує єму успіхів. А позаяк всяке потрясенє в тамтій половині відбиває ся і у нас, отже треба числити ся з тим, що в дійсности появило ся державне пересилення, яке протягає ся лише з огляду на виїзд монарха на літній побут до Імлію і з огляду на проволоку митово-торговельних предлог на осінню сесію обидвох парламентів. Се державне пересилення вимагає конечної і рішучої розв'язки, а чи она буде щаслива і успішна, чи не буде лише тимчасовим заклевенєм, се небавом побачимо.

Петербургський Синод супроти Риму.

На письмо єкуменічного патріарха з Царгорода о. Йоакима III в справі загального собору східних самостійних церков задля управління календаря та інших важних, обрядових і віроісповідних справ — відповів петербургський Синод письмом, в яким попри відмову від участі в такім соборі, вискавав ся також про своє становище супроти римської Церкви.

Наводимо сю часть відповіді Синоду, з які попри тісного урядово-російського духа оберпрокуратора Побєдоносєва, віє також не-примиримість супроти католицької Церкви: «Що дотичить наших відносин до двох великих галузей християнства: латинників і протестантів — каже Синод — то російська церква разом з іншими самостійними православними церквами, завіжди молять ся, жєлає і горячо бажає, щоби ся колишня дїтвора Церкви-матері і вівді єдиної Христової отари, розірвані тепер ворожою завистістю і блукаючи, вчинили покаянє і прийшли до пізнання правди, щоби вернули на відро святаї соборної і апостольської церкви, до свого єдиного пастиря.

«Віriamo в щирість їх віри в св. Трійцю і тому приймаємо св. крещенє і одних і других (і католиків і протестантів). Поважаємо апостольську традицію латинської єрархії, а переходячих на відро нашої церкви латинських священників приймаємо в такім самім достоїнстві (як приймаємо пр. Вірмен, Коптів, Несторіанів та інших, що не зірвали з апостольською традицією). Наше серце отверте і ми готові вчинити все для утвердження на світі пожаданой єдності.

«Але на наш великий жаль і загальний смуток всіх правдивих дїтей, в теперішній хвилі приходить нам думати не стілько про злагожденє нашого відношення до західних християн та про повне любови притягненє їх до єдності з нами, але радше про безнастаннє і бачну оборону повіреної нам отари перед безнастанними напастями і різномірними спокусами зі сторони латинників і протестантів. Нашим возлюбленим і високо поважаємим отцям і братам відомі відвічні бажання Риму, які в своїм часі були причиною єго відлуки; відомі також з історії єго різномірні помисли, явні і тайні, звернені до сего, щоби піддати своїй власті православний Схід; звісні є існуючі нині, коштовні школи, місіонарські товариства, окремі монаші чини та многі інші інституції, яких число безнастанно зростає, а яких єдиною ціллю є згортанє ове-чок православної церкви.

«Особливо на російську церкву від давна вже звернена увага латинників. Не маючи можности уводження нашого простого, але побожного і до своєї церкви привязаного люду, они звертають ся до членів вищої аристокрації, яка призвичаїла ся до постійного мешканя за границею і вже від богато покоління остає в духовій зв'язі з Заходом, та намагають ся захитати єї в вірі батьків і заціпити серед неї католицизм дорогою тайної пропаганди, літератури, праси і подібними способами.

«Наверненє Росії і російського народу творить традиційну мрію і нетаєну ціль аспірацій євнєчасного панства. З сєї причини, хотїй би найбільше мировими були голоси латинників, хотїй би найстараннїше змагали ся докзати і всякими способами підчеркували свою особливу любов і поважанє для православної церкви, а особливо для російського народу і держави, ті голоси таки не можуть і не повинні заслонювати перед нашим зором дійсних аспірацій Риму; а ми, з конечности, ще більше скріпляємо нашу увагу і нашу рішучість стояти на непохитній почві православ'я і не одушевляємо ся жадними виглядами фалшиво понятого мира, помімо наших стремлїнь до єдності віри, заповідженої всім християнам самим Христом і Спасителем нашим».

З того видко, що навіть і реформу календаря, яку вже нераз і безнастанно порушують в Росії, православний Синод відкидає беззусловно з обави перед ослабленєм православної церкви через знесенє тої вже не обрядової, ані віроісповідної, але чисто припадкової ріжнїці, полягаючої на астрономічній ошибці.

Соціялізм, етика і політика.

під розвагу «СТАРШИМ і МОЛОДШИМ» подає

Др. Іван Копач.

14)

(Дальше).

Та поки-що я пригадаю лиш отсі два історичні факти, котрі всі добре знаємо. От незадовго вже знов прийде час, коли ті самі маси в цвітну неділю будуть витати Ісуса Христа при візді до Єрусалима цвітами і окликаючи: «Радуй ся, Сине Давидов, осанна во вишніх!»; а вже за три — чотири дні будуть верещати до Пилата: «Распи, распи єго!»¹⁾ — І ті самі ма-

¹⁾ Сю страшну, але так важну для людскости історію оповідають з поражаючою про-

си, котрі в р. 1873 затагнули були під гільотину Людовика XVI, вже по кількох літах готові були йти й до пекла за новим страшним Цезарем, що звав ся Наполеоном I, котрому, як звісно, й не в голові було обмежити своє «я» оглядом на маси.

А з того всего виходить бодай стільки: що маси — то все патик з двома кінцями, зовсім так як духи в Гетовій поемі «Zauberlehre»; а далі, що справа з масами все таки мабуть трохи більше скомплікована, ніж то здає ся анонімному авторови статті. А в такім разі може-б випадало бути трошки здержливішим з такими епітетами супроти невірних у тій точці «старших» як: неучтво, рутенство, філістерство, колтунство, короткозорість, вузкоглядність, овеча смирність, гермафродитизм, кастратизм, брехня, крутійство, свинство і т. п. — тим більше, що й сам автор — очевидно, коли йому сего треба, щось не дуже то підхлібно дивить ся на товпу («хоч би се була й «інтелігентна» товпа» — додає він), котра легко позваляє собі усяким демагогам вигравати на своїх «упередженнях і пристрастях» (стор. 188). Бо вже справді не знав я що й думати, коли по тім великим розмаху проти «старих неуків» я прочитав на иншій місці той-ж Молодої України (стор. 243) таке: «Коли відпоручник українських студентів хотів зложити підчас другої імматрикуляції заяву зі сторони молодіжи, котра мала повідомити сенат про внесення рекурсу до міністерства, ректор не допустив его до голосу. Мимо сего українська молодіж заховала ся дуже тактовно і спокійно і імматрикуляція відбула ся без ніяких перешкод... Та університетські власти не повинні забувати, що крім рекурсів до міністерства є ще й инші способи уніміння ся за свої права». Питаю ся: для кого і задля чого написане се кінцеве киване пальцем в чоботі? Чи для того сенату, котрий тамтого року не перепудив ся навіть фактичної сецесії? Чи може таки так для осьмішення лише ще в очах світа і так вже аж надто прикрої власної безсилності?...

(Конець буде).

стотою і короткостію чотири Євангелісти. Хто хоче глибоких рефлексій на ту тему, нехай возьме до рук знамениту житєпись флорентинського монаха Савонаролі з під пера звісного італійського історика Вілларі п. з.: La storia di Girolamo Savonarola (2 томи). Є й німецький переклад сеї праці — Бердушека.

Угорська обструкція.

По перших криках, якими прийняла опозиція новий міністерський кабінет, виступила она тепер з річевими замітками. З дискусії, яка велася на вчорашнім засіданні угорського сойму, можна би навіть вносити, що не тільки на лівниці, але і між лібералами гр. Куен Гедерварі стрічає противників.

І так пос. Етвеш, з ліберального стороництва, заявив, що декларация правительства щодо формули Селя не приймає до відома і звернувся з запитанням, хто дорадив короні пересправляти з гр. Тисою і гр. Куен Гедерварі? Кабінет повинен опирати ся на більшість, а кабінет Куена є першим на Угорщині, що не має опори під ногами, а его номінація була несподіванкою в цілїм значінні того слова. В дальших своїх виводах бесідник висказував такі радикальні погляди супроти нового правительства і своєї власної партії, що удостоїв ся гучних оплесків від лівниці.

Однак найважливішим сенсационним епізодом засідання була промова пос. Барабаша, який по уступленню пос. Кошута переняв провід партії незалежності. Барабаш висказав пересвідчене, що президент Куен має намір управляти при помочи насильств. Вирочім відносини можуть уложити ся також миром, але під услів'єм, що Угорщина узискає народні концесії. Однак що-до того президент кабінету мовчить. Тож бесідник звертає ся до гр. Куен Гедерварі з запитом, що думає про справу заведення угорської команди в війську, угорської викладової мови в научних заведеннях військових, угорських емблемів і присяги на угорську конституцію, та вкінці яке становище займе супроти австрійського народного гимну. Коли президент міністрів в отсїх справах не дасть рішучої відповіді, так опозиція буде вести супроти правительства борбу в як найострішій формі, бо є пересвідчена, що «або тепер, або ніколи». (Оплески на лівниці.) Бесідник виступає проти міністра для Хорватії Томашіца за его промову, виголошену в соймі, що Маляри могли би доперва тоді жадати окремої армії, колиб мали 20 мільонів населення. Взагалі заходить обави, що гр. Куенови ходять лише о поладжене речинцевих справ, а коли вже буде їх мати в руках, тоді возьме ся до борби з опозицією, яку здавить. Тому опозиція мусить визискати теперішнє положення. (Оплески на лівниці).

Новинки.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат. Методія; рим.-кат. Геліодора, Корнила. — В суботу: руско-кат. Юліяна муч.; рим.-кат. Йосифа Каліасанта.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні півроку просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновленні передплати, зглядно о вирівнанні залежностей та о приєднуванні нам нових передплатників.

— **Шкільний рік в виділовій школі жіночій ім. Шевченка** у Львові покінчив ся вчора публичним пописом і роздачею свідочств. Крім запрошених гостей і родичів учениць були присутні при пописі вцепрезидент красної ради шкільної др. Плажек, пос. Барвінський і крилошанин о. Чапельський та кружок учительський вид. школи з директором гімназії Харкевичем яко директором сеї школи. Попис складав ся з двох деклямацій руских, одної польської, німецької і французької та з хоральних свівів. По руски деклямували п-ни Авдиківська з V кл. і Зеліська з VI кл.; польски п-на Демчуківна з V кл., по німецки п-на Тустановська з VIII кл., а по французки п-на Рогозинська з IX кл. На хоральні продукції зложили ся пісні церковні і світські. Описля роздано ученицям свідочства, а тих, що одержали дуже добрий поступ, нагороджено книжками. Вкінці о. крилош. Чапельський в дуже гарній патріотичній промові попрацав молодіж перед виїздом на літні ферії. Попис закінчив ся відсьпіванем народного гимну «Ще не вмерла Україна». Всі гості віднесли дуже гарне вражіння, а вцепрезидент кр. ради шкільної др. Плажек, що був до самого кінця попису, зложив желання з нагоди гарного розвитку сеї школи її директорови п. Харкевичеві і пані Білецькій, заступниці директора.

Повинно се бути горячою заохотою для родичів, щоби посиляли свої діти до сеї школи, а обовязком всеї нашої суспільності є подбати, аби ся одинока руска школа виділова жіноча була як найкрасіше вивінована у всі потрібні до науки прибори. Ся школа удержувана Руским Тов-ом педагогічним, як звісно, одержала сего року право публичности і заслугоє на тим більшу опіку зі сторони загалу Русинів.

— **Зїзд української молодіжи** виспих шкіл в Австрії відбуде ся у Львові дня 13. і 14. липня з отсїм порядком нарад: 1) Справа університетська. 2) Справа т. зв. сецесійного фонду. 3) Заложене української жіночої гімназії. 4) Справа організації. За Комітет підписані: *Павло Чайківський*, студ. філософії. *Володимир Домбровський*, студ. філософії.

— **Загальні збори тов-а «Січ»** у Львові відбудуть ся в суботу дня 4. с. м. о 7. год. вечером.

— **3 Перемишля.** Заходом «Товариства Руских Жінок» в Перемишлі відбуде ся в неділю дня 5. липня фестин на горі Замковій. Дохід призначений в користь убогої молодіжи шкільної.

Ві вторник дня 7. липня відбуде ся в Перемишлі концерт «Перемиського Бояна» в сали магістрату. Програму подасть ся завтра.

— **Товариство «Ризниця»** в Самборі наділило

Родинне житє.

(Гадки проф. д-ра Фрідріха Паульзена).

Під розвагу руским «соколикам і паннам»

12) подав
Др. ІВАН КОПАЧ.

10. Еманципация женщин.

Тим іменем звичайно обнимають всі стремління, які йдуть до того, щоби допровадити до повної правної і соціальної рівності женщин з мушчинами. Головно ж ходить о се, щоби для женщин отворити ті поля ділання, які доси правно або дійсно були зарезервовані для мушчин, отже передовсім становища зв'язані з наукою і становища урядничі. Дехто жадає також рівності й що-до політичного права виборчого.

Історія тих стремлінь ще не давна; вони належать до 19. віку, а в Німеччині властиво до послїдних его десятирок. Щоби їх зрозуміти і оцінити, треба подивити ся на їх причини. Ті лежать у змінах суспільно-економічних відносин, а головню в зрості великоміського життя.

Великий промисел і великоміське житє мають тенденцію відобрати жінчині її давнє господарське зайняте тобто господарство домашнє. Старі почесні занятя пані дому як пряденє і шитє, тканє і вишиванє стали взагалі перестарілими через продукцію фабричну, котра як-раз на сїм полі продукує з величезним поводженєм. Кужелі буде можна незабаром подибати лиш ще в «старонімецьких нижах» яко античну рідкість. Щож отже має почати пані дому зі свободним

часом і свободною сьлою? Навіть на селі являє ся се прикре питанє. А далеко гірше стоїть справа у великім місті. Ту взагалі форма родинного господарства стала майже непотрібною. Сільське господарство потребує господині; хлоп, ремісник, зарібник не може вести газдівства без жінки, котра ходить коло дому, городу і худоби, котра, пере, шивє, латає і т. д. В великім місті не має чоловік ані хати ані городу, на розі кожної улиці є реставрація і склеп блаватний; для господині нема жадної задачі, господарство родинне стає перестарілим. Коли великоміський робітник женить ся, то жінка йде з ним разом на роботу, хіба що її діти на се не позваляють; та й для сих зрештою отвирають вкінці т. зв. «охоронки».

А не інакше є й середніми і висшими верствами суспільними. Учителі, лікарі, урядники, офіцери, купеці, бухгалтері — всі вони живуть у великім місті дуже вигідно без власного газдівства. На селі або в малім містечку мусять сї верстви провадити власнє господарство домове.

В великім місті однак живе чоловік яко безженний дуже вигідно; мешкає, як кажуть, *chambre garnie*, (т. зв. в умебльованій комнаті), їсть в реставрації і т. д. І не лише що чоловік не потребує жінки, але й брати її не може, бо не можна її удержати. Жінка робітника фабричного, зарібника, хлопа живить себе сама; але «образована» жінка потребує, щоб її живити. Вона не може працювати, бо вона сего не вчила ся, і вона не сьміє сего вчити ся, бо через те стратила би «бразованє». Вона не може навіть себе самої обслужити; щоби мочи жити «по образованому», мусить мати служницю, а

як є діти, то дві. На се не вистарчає дохід; учитель, урядник, офіцер, що живе лише з пенсії, ледви може женити ся перед сороковим роком життя, хіба що жінка принесе ренту. І звідси то так великий попит за молодими дамами в посагом, і відповідна до того подажа на торжі подружнім, як се що дня можна бачити в часописах. Та що богатих діточок не багато, то й число старих безжених зростає. І можливости на зміну під тим зглядом не видко. Протинно, число мушчин, що займають становища урядничі і живуть з пенсії, безнастанно зростає; а заравом вони щораз то пізнійше доходять до сталого і вистарчаючого на удержанє становища. Вкінці також величезний і все ще зростаючий тягар служби військової, котрий вложили на себе європейські народи, спинює під більше як одним зглядом засновуванє родинного життя.

Щож отже мають почати жінчини: ті жінчини, котрі не доходять до свого «природного звания», тобто до становища господині і матери? Зовсім природно, вони оглядають ся за иншим званєм. Убогі остають через ціле житє служницями, робітницями фабричними, швачками, паннами склеповими; образовані знов шукають звания, котре не вимагає жадної роботи ручної, звания «образованого». І вони то є властиво тими, від котрих виходить рух жіночий, вони жадають усунення забор, котрі доси заго-роджують жінчинам приступ до образованих становищ.

(Дальше буде).

отсі вдови й сироти по сьвящениках запомогою: По 40 К одержали: Стефанія Будзівська, Мальвіна Вацьо, Марія Ганасевич, Софронія Голіян, Олена Грицай, Йосиф Дичковська, Анна Дичковська, Анна Дроздовська, Гонората Копиетянська, Павлина Котле, Мальвіна Лехіцка, Аделя Лодинська, Теодозія Лонкевич, Савина Марчак, Юлія Подлуска, Марія Сьокало, Антоніна Сурусевич, Володимира Федан, Йосифа Федорович, Олена Чайковська, Корнелія Юзифович; — по 30 К: Розалія Весоловська, Неоніла Ганкевич, Лябора Гуркевич, Юлія Добрянська, Ольга і Павлина Кавко, Марія Кирилович, Савина Козловська, Александра Кохановська, Олімпія Крайковська, Текля Текля Мацілінська, Елісавета Негребецька, Зеновія Неронович, Людмила Перфецька, Емілія Підлісецька, Наталія Рогошівська, Михайлина Сероцьковська, Євгенія Топольницька, Анна Шиманська, Варвара Якимович, Емілія, Кароліна і Павлина Яновські. — Загальна сума запомог призначених до роздачі на сей рік і уділених дня 28. мая виносила 1.490 К.

— **3 Кракова** доносять, що в сю суботу і в неділю відіграють артисти тамошнього міського театру в сали театру людського комедію Льва Лопатинського „Конкурс на мужа“ в перекладі А. Мелавського. Дохід з обох представлень призначений на бенедикс артистів, що розїздять ся на літні ферії по замкненню на той час міського театру.

— **Крадіж в костелі.** Невисліджений доси злодій обікрав онові вночі костел св. Антонія на Личакові. О скільки доси висліджено, злодій імовірно дав ся замкнути в костелі, а відтак розбив скарбонки, забрав гроші та вота позавішувани на образах Матері Божої і св. Антонія Обробувачи костел, скрутив з настільників шнур і спустив ся по ній крізь вікно на долину.

— **Дирекція красної школи лісового господарства** оповіщує: Красна школа лісового господарства у Львові образує на самостійних лісних господарів теоретично і практично. Укінченням слухачам прислугує право одворічної служби військової і складає державного іспиту в намісництві на самостійних лісних господарів. Наука триває три роки. Курс починає ся 1. жовтня, а кінчить ся 31. липня. Вписове виносить 4 К, шкільна оплата піврічна 10 К. Середню коштує удержане ученика 60 К місячно, та численні стипендії і запомог, уділювані ученикам вже по першій курсі науки до висоти 400 К річно, улепшують побут у Львові. Услівя прийняті: укінчений 17. рік життя, свідоцтво здоров'я, рік лісної практики, укінчена з добрим поступом IV класа гімназійна або реальна і зложене вступного іспиту. Кандидати з укінченою VI кл. середніх шкіл не здають вступного іспиту. Іспит зрілості в гімназії або реальній школі управнює до вступлення відразу на II рік лісової школи. Подання о прийнятті належить вносити найпізнійше до 20. вересня до дирекції школи у Львові, ул. Зиблікевича ч. 28, де можна також засягнути всяких ближших інформацій.

— **Іменованя** Цісар іменував проф. IV гімн. у Львові Едварда Шірмера директором гімназії в Бродях. — Міністер просвіти надав опорожнені посади учительські в гімназіях: Андрієви Аліськевичеві зі Львова в Дембиці, Т. Цига в Бродях в гімн. Франц Йосифа у Львові, Арсенієви Дорожинському з Тернополя в Перемишлі, Ал. Фрончківцеві з III в IV гімн. у Львові, Бр. Гебертові із Станиславова в VI гімн. у Львові, Ів. Биджейовському з Тарнова в III г. у Львові, Бр. Консіновському з Перемишля в II г. у Львові, Вол. Кмицікевичеві з II г. Перемишля в II г. в Чернівцях, Г. Коші в II в III г. у Львові, Ст. Копрівичеві з Ясла в Кракові, Ігн. Корцілеві з Ясла в Подгужу, Й. Кретовичеві з Н. Санча в I г. в Тернополі, В. Кухарському з Бережан в III г. у Львові, кс. др. М. Курисові з Тернополя в IV г. у Львові, Ц. Ляховському з V в VI г. у Львові, др. Володимирові Левичкому з Тернополя в V г. у Львові, Т. Пініному з Тарнова в III г. у Львові, К. Рафаловському з Тернополя в III г. у Львові, Володимирові Терлецькому з Бучача в Станиславів, В. Тиранов з Бродів в Н. Санчи, В. Васильковському в VI г. у Львові, М. Вишневецькому з Станиславова в Яслі, др. Конст. Войцеховському з III в IV г. у Львові; — в реальних школах: др. Й. Фляхові зі Львова в Кракові, Алекс. Яворському із Станиславова в Кракові, Й. Мадееві з Тернополя у Львові, Т. Поздановському і Ар. Рафаловському з Н. Санча в Кракові.

Дійсними учителями середніх шкіл іменовані між иншими: о. Кипрія Хотинецький в Ярославі; Володимир Дакій з акад. гімн. у Львові в руск. гімн. в Перемишлі; Герард Феліньський з гімн. Сянок в шк. реаль. Станиславів; Адам Герстман в III гімн. Львів; др. Казимир Гожицький з III гімн. Львів в гімн. Бережани; др. Михайло Яник з польс. гімн. Перемишль в гімн. Вадовиці; Володислав Колаский гімн. Стрий; Евген Козакевич з гімн. Радів в руск. гімн. Коломия; Стан. Леонгард з гімн. Подгуже в гімн. Н. Санч; Ян Магера з гімн. св. Яцка Краків в гімн. Н. Санч; др. Юрій Мигулович з III гімн. Львів в польс. гімн. Тернопіль; Стефан Моравецкий в гімн. Тарнів; Франц Мрозицький з II. реаль. Краків в реаль. Тернопіль; Франц Новиц-

кий з гімн. Тарнів в реаль. Станиславів; Віктор Осецький з гімн. Радів в гімн. Стрий; Тадей Пельчарський з гімн. Бережани в гімн. Станиславів; Франц Пометло в реаль. Станиславів; Йосиф Прислоеский з гімн. Ярослав в гімн. Радів; Ян Суханек з реаль. Львів в реаль. Тернопіль; др. Жигм. Шиманський реаль. Львів в реаль. Станиславів; Іван Вітек з гімн. Подгуже в гімн. Дрогобич; Андрій Вондась з VI гімн. Львів в гімн. Станиславів; Василь Винар з гімн. Бохня в гімн. Бучач; Йосиф Виробек з гімн. Станиславів в гімн. Дембиця.

Президія краєвої дирекції скарбу іменувала: Мих. Пайора, Волод. Полошиневича і д-ра Ів. Дзюжинського, інспекторами податків; Сев. Гросберга, Альфр. Длугоша, Йос. Гольонку, Як. Росенбаума, В. Дайвоту, д-ра Йос. Матвіяка, Стан. Хмуру, д-ра А. Брандовського і д-ра Люб. Вишатицького, концепістами скарбу; концепістів скарбу: Фр. Лещинського, Ст. Когавта, Ад. Куляковського, Ігн. гр. Скарба, Ігн. Дюркевича, Брун. Буяка, д-ра Ів. Коморка, Мик. Гавяка, Ів. Валенгу, Стан. Стахевича і конц. скарбу при мініст. рішництва д-ра Руд. Гальбана, комісарями скарбу; а практикантів конц. Евг. Лігашевського, Волод. Неца, Стан. Стасиневича, Петра Маринівського, д-ра Я. Водека, Франц. Кутперу, Тад. Цибульського, Йос. Добрянського і д-ра Мартина Товарицького, концепістами скарбу.

— **Повінь в Стрийщині.** Зі Стрия доносять, що на просторони сіл Стриганці, Ходовичі і Вергани виляла ріка Стрий. Найбільше загрожене село Стриганці, бо вода підмює береги.

— **Вісти з Буковини.** Тов-о укр. студентів „Січ“ в Чернівцях устроїв для 7. с. м. аматорське представлення в салі „Нар. Дому“. Аматори відіграють комедію Квітки „Шельменко-наймит“. — При вчорашнім доповняючій виборі до сойму з більшої посілості вибрано послом Румуна, Діонізія Деяна, совітника гр.-оріент корситорії. — Дня 28. м. м. затопила містечко Вашківці н. Ч. повінь з Черемоша, Глібичка і Теплиці. Вода сягала на улицях по коліна.

— **Вісти з Америки.** До Спол. Держав приїхав о. П. Ставровський з прайвської єпархії. — Станкаси „Руського народного Союзу“ виносив з кінцем мая с. р. 15.129.85 доларів. — Загальні до-річні збори „Р. Н. Союзу“ відбули ся в Скрентон, Па. дня 23. червня с. р.

Американські Поляки списують ся. В тій цілі комітет, що займає ся сею справою, розіслав квестіонарі до всіх польських сьвящеників з просьбою о надіслане йому спису місцевого населення. Нема що і казати, що списе такий є дуже важний. Добре би було велич і Русини в Америці подумали над зробленем такого спису.

Що лишень повернув президент Рузвельт до Вашингтону а вже знов „мусів“ покинути Білий Дім, щоби бути присутнім на весілю дочка сенатора Сполучених Держав Марка Ганни з сином американського амбасадора в Петербурзі, М. Кормика. Марк Ганна, є великим політичним махером. Послідні два рази провадив він кампанію виборчу по стороні републиканської партії і він найбільше причинив ся, своєю „зручностю“, до сего, що та партія побідила. Марк Ганна вправді не дуже любить Рузвельта ані Рузвельт Марка Ганну, але они потрібні собі взаїмно. Президент Рузвельт кандидує знова на президента і хоче, щоби Марк Ганна знов вів кампанію виборчу в его користь і тому то і мусів зробити честь старому політикови своєю присутностю на весілю его дочки. Що найважнійше, то се, що през. Рузвельт мав в тім самім дні взяти участь при отвореню конгресу сенаторів в Огіо, тому просив Ганну, аби відложено день вінчання его доньки на пізнійше. Однак панна Рут Ганна сама відповіла президентові отсею телеграмою: „Вінчане відбуде ся невідкладно, відложити конгрес“. І стало ся після волі рішучої Американки. Конгрес відложено, тим радійше, бо всі сенатори мали запросини на вінчане. Замість радити над добром держави, поїхали всі сенатори з президентом до Ганни на весіле.

— **Погоня за Червоним**, який мав брати участь в убистві Оранжевої у Львові, остала доси без успіху. Червоний мав вийхати з Тернополя на полудне, але жандармерія надармо его там шукала. В лісах коло Микулинця мав бачити Червоного дядь Білинський. Червоний хотів ему продати золотий перстень, котрий, як казав, найшов в Чорткові. Білинський старав ся затягнути Червоного до села, але він не хотів з ним йти. Білинський пізнав Червоного по білім шрамі, який мав Червоний за правим ухом.

— **Пригода на весілю.** Якийсь огорожник зі Львова женив ся онді з дочкою одного торговельника в Ярославі. Аби своєму весілю надати більше блеску і оригінальності, молодий постановив взяти слоб в сусіднім селі. Здовж дороги, якою мали їхати весільні гості, розставлено на горбах мездри, що греміли весь час вінчання. Коли молодий з молододою вертав з вінчання до Ярослава, забавляю ся ему відограти ролю візника. Однак так нещасливо поведив кінсьми, що перевернув віз, на яким їхало ще кілька осіб і висипав всіх до рова з болотом. Коні налякали ся ще вистрілу з мездри і зморили ся, відір-

вали передню часть воза і пігнали полями. Аж другого дня сіймаю коні в сусіднім селі, а молоді, що на щастє лише легко потовкли ся, пересіли ся на инші вози і заболочені як безроги вернули до дому.

— **Не дають дихати.** З Відня доносять, що одна з тамошних фірм банкових внесла проти пос. Вольфа екзекуцію на дієти в чеській соймі на квоту 3.000 К. Інтересована фірма займає ся виключно біржевими справами, звідси вносять, що пос. Вольф мусів грати на біржі.

— **Дурицьвіт.** Російський метеоролог Величкін доніс російському міністерству скарбу, що винайшов спосіб, як предсказати погоду на який небудь час наперед. За свій винахід жадає Величкін мільон рублів і загрозив, що коли російське міністерство скарбу не заплатить ему сеї квоти, то продасть свій винахід Англії.

— **Цвіти на голові.** Носити цвіти в волосю, яко прикрасу, се, як пише співробітниця „Комсомолітан-у“, стародавня як сьвіт кокетерія. Пригадає собі муштина на свою першу любов, то сейчас представляє собі свою любовку з рожею в волосю або галузкою ясьмину при груді. Але се упорядковане цвітів в волосю є не лише ознакою естетичного смаку, але і штукою свого рода. Цвіти можуть і найкрасшу туалету зробити поганою, несмачною, если їх лише зле прибере ся, — натомисть добре вибрані цвіти можуть додати багато окраси. Дочка Іспанії затичує в свої чорні кучері червону рожу і накидує мантильку, котра почасті закриває а почасті відслонює єї горячі почування. Рожа приманює, мантилька вказує на нездержливість і таємничість. Якеж инше вражінє викликає камелія в ясім волосю дівчини з північних підсонь? Она має лагідну принаду, пригадає на спокійні, солодкі дні, але зовсім не възбуджує пристрасти в серці муштини. Дама, котра прибере до багатого строю і до рубінів стократ, възбуджує, несмак. Китиця стократий в волосю пристойть лиш звичайному, буденному убраню і отвертості. Сі сельські цвіти повинні отже прикрасити лише дитиняче лице і відкрите волосє. Жрекині сонця носили жовті цвіти яко символ самого сонця. Взагалі Греки висказували майже кожде своє чувство через вінок цвітів. Який є гарнійший висказ витаня і радуваня ся з приходу весни, як єї походи увінчаних в фялки хлопців і дівчат, які переходили через тінисті гаї і складали свої пахучі жертви на жертвеннику богині любови. Фялка гармонізує зі всім, можна єї отже носити до всякого строю. — 6 ріжниця між ювелірською а цвітивою окрасою. Ювелірські окраси повинні побуджувати подив, бо в них містять ся все вартість. Проминаючі цвіти не мають майже ніякої вартості, тому треба додати до них місцецького смаку. Цвіти в волосю на голові надають ся особливо для молодіжи і для молодого жіноцтва; притім уста повинні бути так само ніжні як самі цвіти. Старші женщины хай відоволять ся рубінами, діамантами і смарагдами — бо рожі належать до молодості.

РОДИНЦІ! Приготовляйте діти до вступних іспитів до шкіл середніх!

Посмертні + оповістки.

— **О. Йосиф Кордасевич**, парох в Цетулї, ярославського доканата, упокоїв ся скоропостижно на удар серця дня 26. червня в 60. році життя, а в 34. р. сьвященства. В. в. п.!

— **Наталка Сембратович**, кандидатка IV. року семинара учительського, по довгій і тяжкій недужі упокоїла ся дня 30. червня в Ракові. — В. і. п.!

Телеграми.

Відень, 2. липня. Wiener Ztg. оголошує: Цісар написав до д-ра Кербера письмо, в яким означує відносини квоти: 66:46⁴⁰/₁₀₀ для Австрії а 33:34⁴⁰/₁₀₀ для Угорщини.

Відень, 2. липня. При вчорашнім тягненю льосів Червоного Хреста упала головна виграна в квоті 40.000 К на льос с. 10.475 ч. 22.

При тягненю віденьських льосів комунальних головна виграна в квоті 400.000 К упала на сер. 1327 ч. 54, а 40.000 К виграла сер. 2475 ч. 6¹.

Царгород, 2. липня. Після ostatnich вістий, Болгарія готовить ся до війни з Туреччиною.

Брукселя, 2. липня. Особовий поїзд, що їхав з Антверпії, ударив ся на передмістї Брукселі з другим поїздом. При катастрофі погинуло кілька осіб, а около 20 осіб є ранених.

Льондон, 2. липня. Бюро Райтера доносить

з Тієнтсіну: Тутешні дневники звертають увагу на надзвичайне нагромаджене англійських, американських і японських воєнних кораблів коло заливу Печіле. В Порт Артурі має стояти 57 російських воєнних кораблів. Японських офіцерів резервних, що були на відпустці, покликано до служби.

— III. Дальший виказ жертв на відреставрова- не церкви в Розборі округлім, порохницького де- каната, перемиської єпархії: Вп. п. др. Алексан- дер Дзерович в Новім Санчі 4 К, др. Литвино- вич Орест з Товмача 5 К, Преч. руско-кат. уряд парохіяльний в Мишлятичі 2 К, о. Йосиф Ма- щак парох в Бахурі 2 К, о. Теофіл Турчманов- вич декан із Рипани парох. 2 К, Денис Глбо- вицький ц. к. судья в Порохнику 5 К, о. В. По- родко парох Глинська 2 К, о. В. Скоробогатий парох Бартник 1 К, І. А. Марков у Львові п'ять рублів від Впр. о. протоєрея Николая Ливчака з Александрова, варшавської губернії (через П. Т. Редакцію «Галичанина») 12 К 60 с., руско-кат. уряд парохіяльний в Дідушичах великих 3 К, руско-кат. уряд парохіяльний Річки (коло Косо- ва) 3 К, о. Василь Коржинський з Медведовиць 4 К, о. Григорій Процик парох в Монастирча- нах 2 К, о. Йосиф Бабій з Церковної почта Вит- виця 1 К 60 с., о. Т. Царевич з Кобиловолок 4 К, руско-кат. уряд парох в Молоткові 1 К, А. Шу- сіль в Самолуках 2 К, о. Григорій Сприс па- рох Хотинця 2 К, о. Корнелій Конистявський парох Зиндранової 5 К, руско-кат. уряд парох. в Бахові 3 К 61 с., руско-кат. уряд парох. в Бі- лій 2 К, Д. Білас ц. к. надконтрольор в Яслі 2 К, о. Михайло Ольшанський декан і парох Ста- ряви 4 К, о. Евгений Ляхович в Лютовисках 2 К, Іван Раставецкий нотар в Куликові 10 К, о. М. Зятин парох Міротина 3 К, Ярослав Ленкий ц. к. секретар суду в Городку 3 К, Титко Ревакович ц. к. совітник Львів 2 К, Юліян Целевич нотар в Угнові 5 К, Д. Кудва (підпис нечиткий) почта Старий Самбір 2 К, Роман Але- ксєвич з Угнова по раз другий (по 5 К), др. Дембицкий з Коломиї 10 К, о. Йосиф Чубатий парох в Кийданова 4 К, Кимакович Мірон ц. к. адюкт суду Заліщики 2 К, руско-кат. церков в Крупні 2 К, Атанас Скобельський ц. к. радник суду в Золочеві 5 К, др. В. С. Юрченко в Коло- мії 5 К, за 2 примірники «О. Йоан Боско» о. К. Селецкого 2 К, др. Михайло Король адвокат в Жовкві 2 К, з III. виказу всего по день 20. чер- вня 1903 137 К 71 сот.

Всіх жертв вилинуло до дня 20. червня 1903 653 К 06 сот.

Всім великодушним і найдостойнішим Жертводавцям складаю щирю подяку і спаси Біг а заравом умоляю і відзиваю ся до милосерних сердець цілої патріотичної суспільности невяки нашої св. Русь-України, щоби і на будуче пам'я- тали на нас, на наше чорне незавидне положе- не і лихоліте лютого времени, в яким проживає парохія Розбір округлий та зволили подавати і дальше свою щедру і помічну руку. В імені парохіа і комітету: о. Іван Сенета, місцевий парох.

Старші особи можуть запевняти собі досмертне удержане за зложенем одвітної готівки. — Йосиф Кисілевич Львів, Новий світ 1. 58(3-5)

НАРОДНІ ІМНИ:
Ще не вмерла Україна!
Не пора!

на картоновім папері видала «Народна Рада». Набувати можна в «Народній Канцелярії» у Львові (Ринок 10.) по 2 К за 100 примірників. На поштову оплату належить долучити 20 сот. Менше як 100 прим. не висилає ся. (12-20)

Тополя
Т. ШЕВЧЕНКА.
Серія переписних листів (8 штук) з гарними ілюстра- цями (чорними і кольоро- ванними) до Шевченкової балади «Тополя» вишла пакладом С. Гальберга в Бу- чачі. Набувати можна се- ріями і поодиноким у на- кладі та у всіх більших книгарнях і торговлях. Ціни низькі.

Читайте! Читайте!
Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
коштує лише 2 корони!

Товариство «Просвіти» бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. «ПОЕЗИІ Т. ШЕВЧЕНКА». Книжка, оправлена в полотно з золоченими ви- тисками, може бути найгарнішою окрасою ру- ських хат. Папір веліновий, формат на взір єв- ропейських клясків, сторін 698.

При замовленні 10 прим. даємо 10% опу- сту. Висилає ся тільки за надісланням 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРІЯ «ПРОСВІТИ» у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредито- вого земського
- 4 1/2% листи Банку краюого
- 5% облігації Банку краюого
- 4% позичку краюеву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішій курсі денній.

КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного

Товариство взаїмного кредиту
„Дністер“
стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові

уділя своїм членам на 5 1/2% і 1% додатку на кошти адмі- ністрації, за предложемем до- кументів виказуючих доста- точну гіпотечку.

ПОЗИЧКИ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою: 1,239,243 корон.

СПЛАТУ

Членом може бути тільки забезпечений тривало в «Дністрі» від огню.

Удїл членський вносить 50 К, вип- сове 2 К. Число членів: 2,391 з 2,501 удїлами на 125,050 К.

Вкладки щадничі приймає «Дністер» і опрорентовує до 4% від ста. Сума вкладок на 1,256 кни- жечках 1,103,333 корон.

Чистий зиск розділяє ся частию на диві- денду для членів, частию на публичні добродїї цілі: на церкви, бурси, захоронки, шко- ли і т. д. На ті цілі роздано дотепер з Товариства креди- тового 10,840 корон.

ІНФОРМАЦІЙ в справах позичок уділяє Ди- рекція і агенти.

31/12 1902. **ДИРЕКЦІЯ.**

„Тревоги автора і видавника“
(гумористична подія з натури)
О. Я. Кониського
можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на веліновім папері ви- носить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.).

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.	приходить о годині		посп.	особ.	відходить о годині	
		6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня з Чернівців (Галац), Чорткова, Делітина з Брухович, щод. від 1. ма до 13. вер. нк.			6:22	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор до Підволочиска (Київа) Бродів дв. головний дв. Підзамче
		6:50	з Самбора (по створеню зал. Львів-Самбір) з Янова			6:43	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича
		7:35	з Янова			8:25	до Кракова (Відня, Праги), Берліна
		7:40	з Янова			8:35	до Лавочного, Хирова, Калуша
		7:55	з Підволочиска, Бродів на дв. Підзамче на дв. головний			9:05	до Лавочного, Хирова, Калуша
		7:55	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова з Станиславова (від 1. ма до 30. вер. нк.)			9:15	до Янова
		7:55	з Сокаля, Рави рускої			9:15	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)
		8:15	з Кракова, Відня, Праги, Берліна			9:40	до Белзця, Сокаля, Любачева
		8:55	з Рятнона, Любачева			10:35	до Чернівців, Потутор, Делітина
		9:05	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)			10:57	до Терновола, Потутор, дв. Підз.
		11:15	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава			10:40	до Янова від 17. ма до 13. вер. в нед. і сьв.
		1:10	з Янова			1:14	до Пустомит 1. черв. до 13. вер. в нед. і сьв.
		1:25	з Підволочиска, Копичинців на дв. Підз. на дв. голов.			1:55	до Брухович від 17. ма до 13. вересня
		2:15	з Брухович (15. ма до 13. вер. в нед. і сьв.)			2:10	до Стрипи Скольного від 1. ма до 30. вер.
		2:30	з Стрипи, Самбора, Скольного (1/5-30.9)			3:05	до Янова щоденно від 1. ма до 30. вер.
		3:14	з Підволочиска (Київа), Бродів на дв. Підз.			3:15	до Риппева, Любачева
		3:30	з Кракова, Відня, Праги, Берліна			3:25	до Брухович щод. від 1. ма до 15. вер.
		3:50	з Чернівців, Ілкан			3:30	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)
		4:40	з Кракова, Відня, Праги, Берліна			3:40	
		5:55	з Белзця, Сокаля, Любачева				
		8:04	з Брухович (17. ма до 15. вер. в нед. і сьв.)			6:05	до Станиславова, Жидачева
		8:25	з Брухович (15. ма до 15. вер. в нед. і сьв.)			6:15	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави
		9:12	з Брухович (від 1. ма до 13. вер. в нед. і сьв.)			6:20	до Янова від 17. ма до 13. вер. буден. д. н. а від 1/5 до 1/5 від 1/5 до 30. вер. щоденно
		9:20	з Чернівців, Букарешту			6:40	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
		9:25	з Янова (від 1. ма до 30. вер. в нед. і сьв.)			7:10	до Сокаля і Рави рускої
		9:50	з Кракова, Відня, Берліна) Ясла, Римадова			7:20	до Перемисла від 1. ма до 31. жовтня
		10:00	з Самбора, Сянока (по отвор. шляху Львів-Самбір)			8:14	до Брухович (17. ма до 13. вер. в нед. і сьв.)
		10:07	з Янова (від 1. ма до 15. вер. в нед. і сьв.)			9:00	до Підволочиска, Бродів гол. дворець
		10:02	з Підволочиска (Київа) Бродів на дв. Підз.			9:20	до Янова від 17. ма до 13. вер. в нед. і сьв.
		10:20	з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша			9:55	до Ілкан, Чорткова
		10:40	з Терновола, Римадова на дв. Підзамче на дворець головний			10:55	до Кракова, Відня, Варшави, Праги
		3:50				11:00	до Підволочиска, Бродів дв. головний
		3:30				11:24	до Кракова, Відня, Праги, Самбора
						4:10	до Брухович від 17. ма до 13. вер. щод.
						5:50	

ЗАМІТКА: Пора нічна числять ся від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано. Час середно-європейський рїзнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12, год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5.) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.